

12. marts 2014

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København
Sendt pr. mail: nst@nst.dk, ler@nst.dk

Høring af udkast til vejledning om "Nye muligheder i landdistrikterne" – NST-100-00071

Høringssvar er afgivet på vegne af TI, IT Branchen, DI-ITEK og Dansk Erhverv (herefter høringsparterne) noter, at vejledningen tager udgangspunkt i ændringen af Planloven fra april 2013 med indførelsen af den såkaldte landdistriktsbestemmelse, der bl.a. skal være med til at realisere erhvervsinitiativer på baggrund af en helhedsorienteret planlægning.

Fokus for dette høringssvar er afsnittet i vejledningen om opsætning af master til brug for mobilkommunikation. Det er en nyttig henvisning for kommunerne, at der i indledningen til afsnittet er peget på regeringens oplæg "Bedre bredbånd og mobildækning i hele Danmark" og i den forbindelse mindet om, at adgang til mobiltelefoni er en forudsætning for etablering af erhvervsvirksomheder samt at private borgere også har en forventning om at kunne bruge mobiltelefon overalt, hvor de færdes. Måske kunne her tilføjes, at såvel borgere som erhvervsvirksomheder har en forventning om at kunne bruge mobiltelefonen til såvel mobilt bredbånd som mobil tale overalt, hvor de færdes.

De følgende to sider i vejledningen er i høj grad ordret gengivelse af passager i Natur- og Miljøklagenævnets afgørelser fra de seneste par år om landzonetilladelser til opsætning af antenner og master til mobilkommunikation. Der er dog enkelte udfyldende punkter, hvoraf nogle giver anledning til kommentarer.

Midt på side 14 er angivet, at opsætning af antenner til mobilkommunikation kræver anmeldelse efter byggelovgivningen, og at kommunen skal vurdere om det ansøgte ligger inden for rammerne af, hvad der umiddelbart er muligt inden for planloven, eller der er behov for en landzonetilladelse. Afhængig af, hvor omfattende administrationen af denne vurdering fra kommunen er, vil den forudsatte administrative lettelse ved at kunne undgå en landzonetilladelse i afgrænsede tilfælde, være begrænset, hvilket ikke synes i god overensstemmelse med hele formålet med de nye bestemmelser. Vejledningen burde understrege den pointe.

På side 15 fjerde afsnit står der, at "Natur- og Miljøklagenævnet anfører i afgørelserne, at master – når de placeres i det åbne land – så vidt muligt

skal placeres i tilknytning til eksisterende høje bygningselementer i området. Alternativt kan antennerne integreres i eksisterende bebyggelse m.v. inden for området. De kan blandt andet, hvor det er radioteknisk muligt, placeres på husskorstene, indbygges i flagstænger eller anbringes på master, som skjules af bevoksning. Nævnet lægger i sin praksis til grund, at det normalt vil være teknisk muligt at etablere sådanne løsninger og opnå en rimelig dækningsgrad."

Uanset at der er tale om gengivelse af nævnets hidtidige praksis stiller høringsparterne spørgsmålstegn ved, i hvilket omfang Naturklagenævnet har tilstrækkelig ekspertise til at basere sin praksis på udsagnet om "at det normalt vil være teknisk muligt at etablere sådanne løsninger og opnå en rimelig dækningsgrad." Hvis det ikke allerede er tilfældet, vil høringsparterne opfordre til, at nævnet i hvert tilfælde, hvor det er relevant indhenter radioteknisk udtalelse fra Erhvervsstyrelsen, der må formodes at have den nødvendige tekniske kompetence på området.

Tilsvarende er høringsparterne skeptisk overfor det grundlag, som nævnet baserer sin vurdering af om eksempelvis en mast på 40 meter et givet sted kan få "en rimelig dækningsgrad" ved at integrere antennerne i tilfældige eksisterende høje konstruktioner. Efter høringsparternes opfattelse kan nævnets afgørelse om at master så vidt muligt skal placeres i tilknytning til eksisterende høje bygningselementer i området bevirke et fravalg af alternative oplagte – og bedre – placeringer, hvor det meste af en mast kan afskærmes af høj bevoksning.

Det fremgår af en række af de afgørelser i Natur- og Miljøklagenævnet, som vejledningen henviser til, at "Der stilles store krav til kommunen for så vidt angår undersøgelse af alternative placeringsmuligheder og dokumentation for mastens nødvendighed, herunder godtgørelse af, at der er tale om det eneste brugbare alternativ." I vejledningen midt på side 15 står der: "Kommunen skal påse, at alternative placeringsmuligheder er tilstrækkeligt undersøgt og mastens nødvendighed skal være dokumenteret. Det skal således være godtgjort, at der er tale om det eneste brugbare alternativ." Den semantiske forskel er ikke stor, men i nævnets afgørelse placeres ansvaret for at dokumentere helt entydigt på kommunen, mens det i vejledningen er mere uklart, hvor ansvaret er placeret, idet kommunen skal "påse" at alternative muligheder er undersøgt og nødvendigheden er dokumenteret.

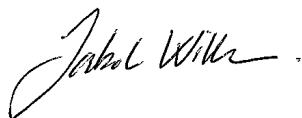
Den uklare ansvarsfordeling bliver endnu mere problematisk i det sidste afsnit på side 15 og første afsnit på side 16, idet der her indføres, at ansøgningen om landzonetilladelse skal vedlægges dækningskort, som dokumenterer mastens nødvendighed. Endvidere, at dækningskort fra selskaberne skal godtgøre, at alternative placeringsmuligheder er afdækket og vurderet, således at det ansøgende selskab har ansvaret for at godtgøre, at den ansøgte position er den landskabeligt mindst betænkelige samtidig med, at der kan opnås en tilstrækkelig dækning af det område, masten skal dække.

Høringsparterne finder behov for i vejledningen at præcisere, at ansvaret for behandlingen af landzonetilladelsen er placeret entydigt hos kommunen, der må udbede sig de oplysninger den finder nødvendig for at kunne vurdere de forskellige hensyn, som loven anfører imod hinanden ud fra det overordnede sigte med en helhedsorienteret planlægning, der skal lette erhvervsinitiativer i landdistrikterne.

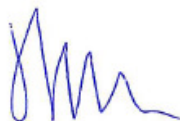
I afsnittet om fastsættelse af vilkår lægges der vægt på, at der ikke i tilladelsen skal fastsættes vilkår, som er mere præcist fastsat efter anden lovgivning. På den baggrund kan det undre, at der specifikt nævnes et vilkår om, at masten stilles til rådighed for andre antenneformål og operatører mod rimelig betaling, idet dette vilkår allerede følger af Mastelovens bestemmelser.

I det øverste afsnit på side 17 er anført, at hensynet til bevarelse af landskabelige værdier "vil f.eks. kunne begrunde, at der i landzonetilladelsen stilles vilkår om en særlig beliggenhed og udformning af masten eller tilhørende teknikbygninger, og om beplantning og hegning omkring skæmmende anlæg m.m.". Set i lyset af, at der er tale om en vejledning, synes teksten at give meget vide rammer for vilkår, når det anførte alene er eksempler, og der er tilføjet et "m.m." Den i forvejen rummelige formulering bør indskrænkes ved at fjerne "f.eks." og "m.m."

Med venlig hilsen

Jakob Willer
Direktør
Teleindustrien

Morten Bangsgaard
Direktør
IT-Branchen

Christian Hannibal
Chefkonsulent

DI ITEK

Martin Jørgensen
Advokat
Dansk Erhverv